

Datum: 17.05.2019
Medij: Večernje novosti
Rubrika: Kultura
Autori: Dejan Đorić
Teme: likovno stvaralaštvo

Napomena:
Površina: 229

Naslov: Miletičev metarealizam

Strana: 23

**ПОГЛЕД
ИСКОСА**

Пише
Дејан
Ђорић

Милетићев метареализам

Музеј рудничко-таковског краја, мај

Сликар Милан Милетић (Лапово, 1950) живот и рад везао је за две средине - Београд и Горњи Милановац. У том другом граду, у Музеју рудничко-таковског краја, током маја је највећа његова досадашња изложба, ретроспектива седамдесет осам дела из уметникове збирке, које не отуђује и чува за задужбину. Изложене су слике, цртежи и колажи, Милетић је један од најбољих уметника колажа, а пажња коју посвећује својим радовима огледа се и на нивоу рамова на којима често сам интервенише. Реч је о једном од најважнијих српских сликара друге половине двадесетог и првих деценија двадесет првог века, мајстору о коме се похвално изражавају уметници, критичари, публика и колекционари.

За разлику од других сликара реалиста, или како га још вреднују неоромантичара (наслов изложбе у каталогу је "Романтични свет слике") овај сликар је пронашао неки само његов израз, по страни од свега, али јединствен. То не било могуће без великог поштовања старих мајстора, сликања на класичан начин уљаном техником, уз употребу малштика. Иза овог сликара су године сакупљања и проучавања књига о уметно-

сти (Милетић међу сликарима поседује највећу библиотеку), али и искуства са стрипом и илустрацијом, у којима је значајан представник те врсте уметности, заправо једини који се код нас бави успешно са те три врсте израза (ускоро излази монографија о његовом стрипу и илустрацији са аналитичким текстом Васе Павковића). Можда важније од тога је да сликар у свему, у говору, понашању, сликању и односу према људима проналази меру, људскост и племенитост а пре свега благост и ненаметљивост. Као уметник он је истраживач, студент у класи професора Стојана Ћелића на београдској Ликовној академији. Зато у његов вредносни хоризонт осим апстракције коју је заступао Ћелић улазе типично авангардистичка решења концептуалне уметности, агломерације и набрајања или, како сликар каже: "концептуалне слике су ми најбоље". Он је, међутим, крајње критички расположен према патолошким испољавањима у актуелној уметности. Ма колико да је слика празник за очи, она је, како Леонардо да Винчи каже, *cosa mentale*, ствар мишљења и стога овај сликар пре свега размишља док ствара. Он сматра и тако дела, да слика мора бити израз овог

Виноградарка

времена а не анахронизам, па цени хиперреализам као оригинални реализам двадесетог века, међутим, не слика на начин суперреалиста. Ближи су му мајстори фантастике, имао је изложбу у Модерној галерији Ваљево, јер је можда најпре магични реалиста, припадник у историји најређега сликарског соја, стваралац који уноси метафизичку димензију у своје радове, а теме су му каткад и еротске. Његов стил је и метареалистички, он пропитује и превреднује све постојеће у историји реализма, у некој врсти синтезе миметичких, интелектуалних али и дубоко духовних спојева сликарства, који сежу до представе Христа и анђеоске тематике. ■

